

*Зінько О. О., здобувач освіти,
Чальцева О. М., д. політ. н., доцент,
професор кафедри політології та
державного управління*

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЇ МІЖ ПОЛІТИЧНИМ ЛІДЕРОМ І ЕЛЕКТОРАТОМ

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

Розвиток інформаційних технологій і трансформації, що відбуваються в політичних системах всього світу, змінюють природу взаємодії акторів політичного поля. Різке збільшення впливу Інтернету в політичному процесі пов'язане зі популяризацією даного засобу масової комунікації (ЗМК). У результаті тотальної комп'ютеризації і об'єднання інформаційної системи в єдину мережу Інтернет фактично було створено загальносвітове інформаційно-комунікативне середовище, що трансформується в інформаційне поле. Це поле стає одним із джерел комунікації між різними суб'єктами сучасного суспільства.

Актуальність. Кінець ХХ століття ознаменувався динамічним розвитком і впровадженням у всі сфери суспільного життя інформаційних технологій. Ці зміни були спричинені інтенсивним економічним розвитком багатьох країн світу. Сьогодні, в століття розвитку інформаційних технологій та Інтернету, політтехнологи та імідж-мейкери все частіше в питанні формування іміджу політика звертаються саме до Глобальної мережі. З плином часу все більше і більше людей, використовуючи Інтернет у повсякденному житті для своїх потреб, стають учасниками віртуального об'єднання, і таким чином несвідомо зазнають на собі інформаційний вплив.

Таким чином, використання інформаційних технологій, які дає нам сучасний світ, відкриває принципово нові можливості для комунікації та взаємодії політичних акторів, тим самим роблячи доступною політичну інформацію і спрощуючи процес отримання зворотного зв'язку.

Аналіз останніх досліджень. Тема інформаційних технологій є недостатньо дослідженою з наукової точки зору, проте вітчизняні науковці приділяють цій темі увагу у своїх дослідженнях. Наприклад, український політолог та соціальний психолог Ю. Шайгородський у своїй праці досліджував, що спричинило вступ інформаційних технологій, зокрема саме Інтернет-технологій у сферу політичних комунікацій. Українська дослідниця правової політології та соціології М. Марічану досліджує, як саме інформаційні технології проникають у політичну сферу, де вони можуть застосовуватись. В дослідженнях українського вченого В. Бебика було обґрунтовано необхідність використання інформаційних-технологій у сучасному політичному процесі. Проте проблему інформаційних-технологій як засіб комунікацій між

політичним лідером і електоратом не було розглянуто в політичній науці детально.

Мета. Визначити фактори та особливості комунікації між електоратом і політичним лідером за допомогою сучасних інформаційних технологій.

Викладення основного матеріалу. Інформаційні технології проникають в усі сфери суспільного життя, але найбільш помітно їх вплив у політиці. В останні роки суспільно-політичний лексикон збагатився поняттями «електронний уряд», «кіберполітика», «кібердемократія», «цифрова (дигітальна) демократія», «комунікаційна демократія», «електронне громадянство» та ін. Активно проникаючи в сферу політики, нові інформаційні технології не тільки якісно видозмінили старі уявлення, установки, стереотипи, але й створили нові форми поведінки та моделі взаємовідносин між політичними інститутами та індивідами[1].

Інтернет-комунікації використовуються у сучасних передвиборчих кампаніях переважно для просування іміджу кандидатів[2, с.191].

Інтернет як засіб комунікації використовується також владою для того, щоб замінити пасивні форми взаємодії між суб'єктами, що сприяє формуванню своєї політичної реальності. Прикладами таких технологій ми можемо назвати:

- інтерактивні відео-конференції голови держави;
- пряме спілкування перших осіб держави з громадянським суспільством;
- створення і ведення блогів в глобальній мережі Інтернет;
- політична реклама;
- онлайн-телебачення;
- особисті акаунти в соціальних мережах і т.д. [3].

За способом розповсюдження інформації інформаційні технології в політиці можна розділити на:

- 1) аудіовізуальні (відеоролики, теледебати, бесіди та ін.);
- 2) друковані (публікації статей, оглядів, інтерв'ю та ін.);
- 3) особисті заходи (особисті зустрічі кандидата з населенням, презентації, виступи на мітингах і конференціях).

Так, наприклад, використання інформаційних-технологій у передвиборчому процесі США є одним з прикладів комунікації між лідером та електоратом. Технологія онлайн-телебачення була однією з найпопулярніших серед американських політиків. Її використовували Барак Обама, Гіллари Клінтон, Джон Маккейн, Мітт Ромні, Дональд Трамп. Відео-канали дозволяють виборцю брати участь у обговоренні значних проблем з кандидатами, що дозволяє громадянам визначити, який кандидат гідний їх голосу [4, с. 190].

Популярними засобами застосування політичного впливу в інформаційному просторі є також соцмережі Фейсбук і Твіттер. Вони розраховані на конкретного користувача джерела інформації, що відповідають його інтересам, у тому числі вузько направленим.

Користувач сам визначає, на які сторінки або групи йому підписатися, у зв'язку з чим його новинна стрічка формується по-різному в різних соціальних мережах, являє собою унікальну підбірку інформації. У цілому дані платформи

дозволяють політичним діячам розміщувати різні види контенту, в тому числі факти, думки з різних проблем, фотографії з коментарями, відомості про минулі і майбутні заходи, що дає можливість не тільки підтримувати зв'язок зі своїми прихильниками, але і робити істотний вплив на потенційних прихильників [5, с. 54].

Висновок. Таким чином роль інформаційних технологій у сучасному політичному житті є безперечно важливою. Адже вони створюють комунікативний міст між політиком і виборцями тим самим впливають на імідж політичного лідера і є інструментом впливу на думку електорату.

Список літератури

1. Grassegger H., Krogerus M. *The Data That Turned the World Upside Down. How Cambridge Analytica used your Facebook data to help the Donald Trump campaign in the 2016 election.* Article, 2017. URL: <https://www.vice.com/en/article/mg9vvn/how-our-likes-helped-trump-win>
2. Боришполець К.П. *Методи політичних досліджень. Навч. посібник*, Москва: Аспект Пресс 2005, 221 с.
3. Семенов М. И. *Автоматизированные информационные технологии в политике.* наук. ст., М. : Статистика 2008
4. Авзалова Э. И. *Интернет-коммуникации в избирательной кампании США 2017.* наук.посібник Іркутського державного університету. Серія «Політологія. Релігієзнавство» УДК 324, м. Казань, 2017, Т. 22. с. 185–194
5. Степанова Н.В., Шариков П.А. «Влияние интернет-технологий на предвыборную президентскую кампанию в США в 2015-2016 гг., наук. ст., УДК 32.019.51, м.Москва в. №2, с. 52-67

УДК 351/354

*Кошляк Д. В. , здобувач освіти,
Чальцева О. М., д. політ. н., доцент,
професор кафедри політології та
державного управління*

ПРОБЛЕМИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

Одним із основних інструментів політики в сучасних умовах є інтерактивні технології, що дозволяють розширити публічний простір, залучити до нього більшу кількість учасників і оновити систему управління. В широкому розумінні цифровізація – це насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливорює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір [1].